

deres Dydighed avancere op, saaledes som det ogsaa er Tilfældet i alle andre Embedsøtater, samt at Ministerierne tillige, naar de have Valget, til de mere underordnede Stillinge tage Folk, der have en større Dannelse og en Dannelse, som absolut maa gjøre dem særlig skikede til at blive administrative Embedsmænd, nemlig juridiske eller statsvidenskabelige Candidater. — Dette finder jeg aldeles i sin Orden, hvorimod jeg ikke troer, at Nogen kan falde paa at mene, at disse Folk i deres Examen skulde have Noget som helst, der kunde ligne Net; en sliq Anskuelſe vilde ganske sikkert være aldeles feilagtig, og jeg troer ogsaa, at det ærede Medlem, der berørte det idag (A. Hage), har gjort det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille) Uret, naar han sagde, at denne havde ytret noget Eignende igaar. Det har jeg ibetmindste ikke hørt, og i hvert Tilfælde kan jeg ikke forstaae, at Nogen kan have en saadan Mening; men noget Andet er, at man helst tager de bedste Kræfter, der gives, og bruger dem, naar man kan faae dem. Menedens jeg allsaa ikke troer, at det kan være ønskeligt at faae mange i Administration mindre kyndige og fremmede Kræfter ind, troer jeg derimod, at det kunde være ønskeligt, om Indehaverne af de høiere Poster i Administrationen — og det var det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Erø omtalte — hyppigere havde været ude i praktisk Virksomhed i Embeder i Provindsferne i nogen Tid, end det nu er Tilfældet; dette er nu saa at sige aldrig Tilfældet. I Reglen er det saa, at en Mand kommer som ganske ung Candidat ind i et Contoir, gaar alle Trin igjennem, bliver Contoirchef og endelig Departementschef uden at have været andre Steder. Det anseer jeg for overordentligt uheldigt som Regel. Jeg anseer det for særdeles ønskeligt, at naar en Mand først har været nogle Aar i underordnede Stillinge i Administrationen under Ministerierne, han da kommer ud, og at, om det end ikke bliver Noget, som altid finder Sted, det saa dog bliver hyppigt, at Contoirchefsposterne og Departementschefsposterne besættes med Folk, der vel fra først af have været i underordnede Stillinge i Ministeriet og derfra kjende dets Forretningsgang, men tillige senere have været en vis Tid i underordnede

Embeder omkring i Landet og derved lært det mere praktiske Livs Forbringere at kjende. Jeg anseer dette for meget bedre end det, vi for en stor Deel ere komne ind paa, at naar Folk ere blevne gamle Contoirchefe, og man gjerne vil af med dem, saa sætter man dem ud i praktiske Embeder, som saa for vedkommende Embedsmænd blive en Mellemting mellem Penſion og Embede, og jeg finder det endnu uheldigere, naar man undertiden — jeg vil ikke sige hyppigt — har gjort noget Eignende med Hensyn til Departementschefe, som ere blevne Amtmænd, en Stilling, der paa ingen Maade bør betragtes som en Retraitepost. Jeg skal derfor tillade mig at henlede et kommende Udvalgs Opmærksomhed paa det sidste Punkt af Lovforslagets § 2, som det forekommer mig ikke for nu af mig egentlig er blevet fremhævet, fordi det staaer for mig som et overordentligt vigtigt Punkt i Loven. Til det ærede Medlem for Erø skal jeg forøvrigt sige, at den Sag, som han omtalte, kjender jeg ikke Noget til; men jeg troer, at naar man vil bedømme disse Forhold, er der en anden Ting, som man ogsaa maa tage i Betragtning. Der er maaffee enkelte Departementer, som med Hensyn til langsom Expedition have et vist Navn, hvor Sagerne upaatvilelig ogsaa ofte ikke blive besørgete saa hurtigt, som de kunne og burde besørgetes; men i sin Almindelighed maa man huske paa, at der er en heel Deel Forhold — og det forekom mig netop, at det Forhold, som det ærede Medlem berørte, var af denne Art — hvor det er givet i Lovgivningen, at Sagerne skulle gaar forskjellige Trin igjennem, hvor det saaledes ikke er muligt ligefrem af Lovgivningsgrunde at faae en Sag expederet saa hurtigt, som ganske sikkert Vedkommende fra sit Standpunkt af kunde ønske, og som det maaffee i det specielle Tilfælde endog kunde være ham af sær Bigtighed. De øvrige Punkter i denne Lov finder jeg mig ikke foranlediget til ved denne 1ste Behandling at inklade mig paa.

Sinautsministeren: Ikke blot under Discussionen igaar, men navnlig ogsaa idag er der fremkommet en Deel Bemærkninger, som have forekommet mig kun meget uegentligt at staae i Forbindelse med nærværende Lovforslag, og da navnlig kun forsaavidt som dette er De-